

A Trans-Szibéria gázvezeték 1983-as robbanása

A történet lassan a múlt homályába vész, és ráadásul a hidegháború kellős közepén történt – hogy mindez így, ahogy leírom megtörtént-e vagy sem, máig rejtély, és valószínű, hogy az is marad.

A nyolcvanas években a Szovjetunió megkezdte feltárni a szibériai olaj és gázmezőket. Az itt kitermelt gázt és olajat jelentős részben nyugati exportra szánták, de a főleg haditermelésre kiélezett ipar nem boldogult az olajvezetékekkel. Ennek az ágazatnak a világvezető technológiájával az USA rendelkezett, de ők érthető módon nem kívántak hozzájárulni az ellenségük anyagi jólétéhez, ezért a teljes technológiát embargó alatt tartották.

Az **Urengoj-Pomari-Uzsgorod gázvezeték** (Газопровод Уренгой – Помары – Ужгород), más néven Nyugat-Szibériai- vagy **Trans-Szibéria gázvezeték** a mai Oroszország egyik legfontosabb vezetéke, mely részben ukrán felügyelet alatt áll.

A vezeték eredetileg a jamburg-i gázmezőket kötötte össze Közép- és Nyugat-Európa országaival, többek között hazánkkal. Jelenleg **Urengoj** a vezeték kiinduló állomása.

(Csak érintőlegesen kötődik a bejegyzéshez, de Urengoj már egyszer felbukkant egy korábbi, a [Sztálin elfeledett vasútvjáról szóló bejegyzés](#)ben a blogon.)

A gázvezetékét 1978-ban kezdték el tervezni, 1981-ben egy német bank-konzorcium szedte össze rá a kezdő 3,4 milliárd DM-et. A vezeték építése 1982-1984 között zajlott, teljes hossza 4.500 km, több, mint 600 folyót keresztesz (többek között az Obot, Volgát, Dont és Dnyepert) és a Kárpátokon is átkel. Átmérője 1.420 mm, évente nagyjából 32 milliárd m³ gázt továbbít 42 szivattyúállomása segítségével.

Építése során komoly politikai keresztútba került, mert míg Németország támogatta megépítését, és az ezen érkező gázból tervezte kielégíteni szükségleteit, az amerikaiak, meg az ő – ez ügyben – legkomolyabb szövetségeseik, Franciaország ellenezte a vezetékét.

Nézeteik szerint a Szovjetunió (és főleg annak kommunista vezetése) túl nagy támogatást kap(ott) a finanszírozáson és a gázvásárlásokon keresztül. Számításaik szerint évente 8 milliárd dollár támogatáshoz jutottak a szovjet számítógép- és műhold kutatási programok a vezetékek révén. Mindenesetre az USA a gázvezetékekkel kapcsolatos technológiákra embargót vezetett be és tartott fenn.

1983. december 15-én, még átadása előtt robbanás rázta meg a vezetéket. A detonációban a Tobolsk-hoz közeli urengoj-i szivattyúállomás megsemmisült. A hivatalos beszámolók szerint (például [Wikipédia is ezt a verziót "hozza"](#)) **a baleset nem volt jelentős.**

A **Moskow Times** egy KGB veteránnal folytatott beszélgetésből (2004. március 18.: Anatoly Medetsky, KGB Veteran Denies CIA Caused '82 Blast) azt szűrte le, hogy a kár nem volt jelentős, a robbanás következményeinek helyreállítása egy nap alatt megtörtént és személyi sérülés se történt. A detonációt is a silány minőségű munka mintsem szabotázs okozta.

„Amit az amerikaiak írtak, az szemét” – állította Vaszilij Pcselintyev, aki a tyumen-i régió KGB főnöke volt a baleset időszakában. „A vezetékek sérülésére vizsgálóbizottságot állítottak fel” – folytatta beszámolóját a volt KGB főnök – „és két hiányosságot állapítottak meg: Egyrészt az építők a vezetékből kispórolták azokat az íveket, amik a hőtágulás hatásait tompították volna fel a jelentős hőingadozású környezetben. Másrészt a vezetékek talajhoz való rögzítése nem volt megfelelő. A megsérült vezetékek a cseljabinszk-i tárolóba szállította a gázt Urengoi felől, így ez az esemény a Nyugat-Európába irányuló szállításokat közvetlenül nem befolyásolta.”

Itt azért álljunk meg egy röpké pillanatra, és morzsoljunk el egy érzelmes könnycseppet az akkori szovjet média szavahihetősége felett – és emlékezzünk meg arról, hogy például a csernobili nukleáris katasztrófáról is csak egy hét elteltével sikerült tájékoztatniuk a világot, azt is csak nyugati nyomásra..

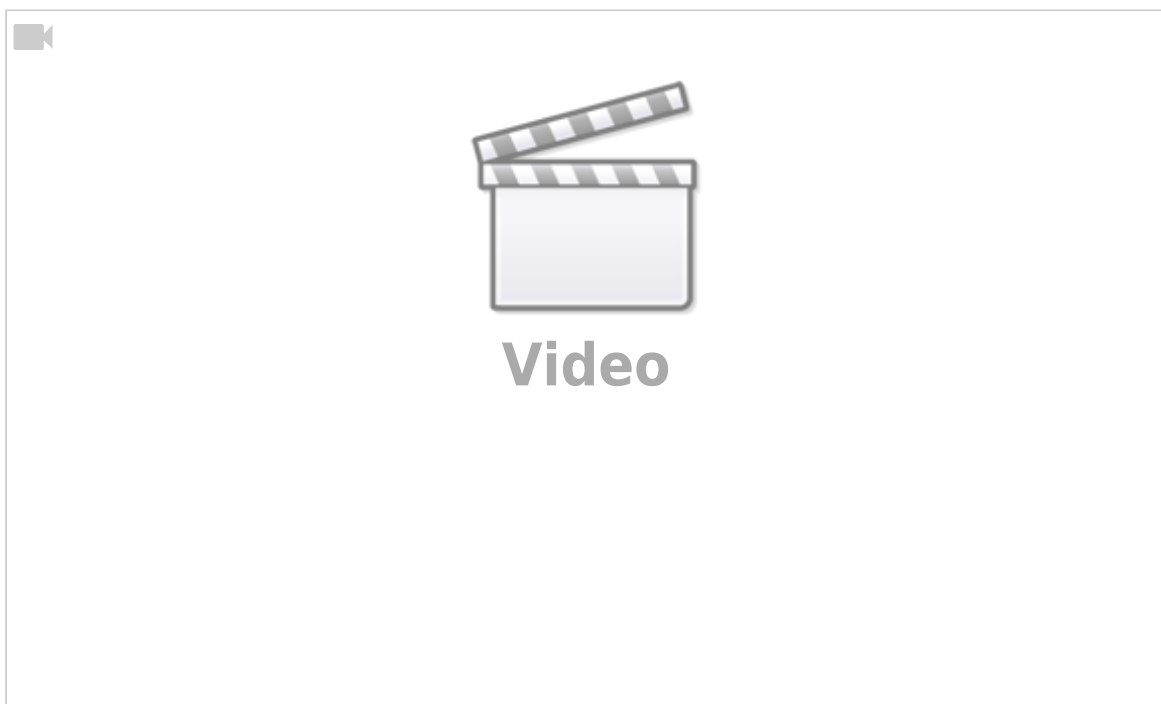
Farewell - akta

1981-ben Mitterand francia elnök személyesen tájékoztatta az Egyesült Államok elnökét, Ronald Reagan-t arról, hogy a francia titkos szolgálat, a **DST** egy átállt (vagy kettős ügynök) **KGB-s tisztől, Vlagyimir Vetrov-tól** igen érdekes értesüléseket szerzett.

Vlagyimir Vetrov kódneve **Farewell** (búcsú) volt, és **Line X** tisztként Franciaországban állomásozott a 60'-as évektől. A Line X-et a **KGB Operatív és Technológiai Igazgatósága** („Directorate T”) tartotta fenn, célja - talán nem meglepő módon - a nyugati fejlesztések (mikrochip-, radar- és ipari technológiák) minden áron való megszerzése volt. Az átállt tiszt által átadott dokumentumok (kb. 4000 ügyirat) mintegy kétszázötven Line X ügynök nevét tartalmazták.

A sok fejlesztőmérnök és ügyintéző között még egy szovjet űrhajós is szerepelt a listán (ő az *Apollo-Soyuz* programban és közös repülésben vett részt). Az ügyiratokon keresztül az elhárítók bepillantottak a szovjet kémek munkamódszereibe is. Például a *Boeing* gyártócsarnokába ragasztós talpú cipővel mentek látogatóba az elvtársak, mert igencsak érdekelte őket az ott alkalmazott fémnitrátok összetétele.

A Farewell-sztori természetesen megfilmesítésre került Emir Kusturica, Guillaume Canet és Alexandra

Maria Lara szereplésével 2009-ben

Gus bevásárlólistája

Reagen a listát a CIA akkori igazgatójának, **William J. Casey**-nek passzolta át. Ő persze a régi bevált reflexek alapján koncepciók perек, kiutasítások és bebörtönzések útján látta az ügy megoldását, de egy, **Gus Weiss**-sal történt telefonbeszélgetés nyomán megváltoztatta véleményét.

Weiss akkor a **Nemzetbiztonsági Tanács**nál (National Security Council) tevékenykedett, állítólag a következőkkel válaszolt a felvetésre: – Miért nem segít az elvtársaknak bevásárolni? Most, hogy tudja, mi szerepel a bevásárlólistájukon, segítsen nekik ezeket a dolgokat beszerezni.

Nyilván az akció legfőbb célja a szovjetek dezinformációkkal való bőséges ellátása volt, melyet az idő utólag visszaigazolt. Valószínűleg nem volt olyan csillogó-villogó hidegháborús program (rakéták ide, röntgenfegyverek oda), mely annyira hatékonyan működött volna és annyi kárt okozott volna a Szovjetunióknak, mint Weiss „félrevezető” találmánya.

Mivel a CIA ismerte a KGB „*kívánságlista*”-ját, ráadásul azt is tudta, hogy kikkel kell megetetni a hamisított dokumentációkat, így egy igazán ütős lehetőség felbukkanása csak idő kérdése volt – addig is szállították a KGB partnereknek az átszerkesztett dokumentációkat, melyeket azok szorgosan továbbítottak a Szovjetunióba, gondosan hozzájárulva az amúgy is silány technikai színvonal hanyatlásához.

Az első igazán káros trójai

A Trans-Szibéria gázvezeték építésének a terve jelentősen felborzolta Washingtonban is a kedélyeket, a válaszlépként meghozott gázvezetékekkel kapcsolatos technológiai embargó pedig a Szovjetunióban (na meg kicsit a németeknél is) levitte a biztosítékot.

A gázvezetékekkel kapcsolatos technológiai „megrendeléseket” a KGB vette kezelésbe, és fel is pakolta a **Line X** „*bevásárló-lista*”-ra. Az olajvezeték technológia bár az USA-ban embargós volt, ez viszont nem állt az északi szomszédra, Kanadára.

Az egyik – ezzel megbízott amerikai cég – „*exportálta*” a gyártástechnológiát egy kanadai cégnek, akik aztán (persze vélhetően nem teljesen legálisan) le is gyártották a teljes technológiai rendszert a szovjeteknek. Talán nem meglepő, a történetnek ezen a pontján eltűntek a konkrétumok, az, hogy

mely cégek vettek részt ebben az ügyletben, sehonnan nem derül ki, úgy, mint az ügylet részletei sem.

A felügyeleti szoftver egy trójai modullal volt „kibővítvé”, melyet a CIA által megbízott programozók írtak. A trójai feladata az volt, hogy időzítve a szivattyúk és szelepek szabályozásának változtatásával olyan magas nyomást idézzen elő a vezetéken, melyet sem a varratok, sem a berendezések nem tudnak majd elviselni.

Az eredmény a valaha bekövetkezett legmonumentálisabb nem nukleáris robbanás volt, amit még a világűrben is észlelni lehetett. A **NORAD** felügyeleti rendszere először egy nukleáris robbanást vélelmezett, de mert az – ezeket jelző – elektromágneses impulzus elmaradt, riasztást sem adtak ki.

Az amerikai becslések szerint a detonáció nagyjából három kilotonnás volt, ez nagyjából a hirosimai atombomba negyedének felelt meg.

Végjáték

Vetrov – mint szinte minden kommunista tiszt – az alkoholizmus rögös útját járta, mely az ő esetében egy jó adag teljesen indokolt paranoiával is kiegészült. 1982-ben egy autóbalesete után – azt gondolva, hogy lelepleződött – lelőtt egy szerinte gyanúsán viselkedő embert. Börtönbe került, ahol sikeresen le is leplezte magát, így – francia értesülések szerint – **1985-ben kivégezték**.

A nagy finálé az USA-ban 1984-85-ben következett, amikor az amerikaiak gyakorlatilag teljes egészében felszámolták a Farewell – aktákból megismert teljes Line X hálózatot.

A **cyberwar**-nak hogy ez lett volna az első csatája, vagy sem, máig megoszlanak a vélemények. Ami biztos, hogy maga a háború még csak akkor kezdett kibontakozni. Ennek a háborúnak egy jó pár évtizeddel későbbi jelentős csatája az Izrael által az iráni atomprogram ellen szervezett **Stuxnet** akció volt.

Ajánló

Hasonló jellegű bejegyzéseket a **cyberwar** tag alatt talál:

- [A Davis-Besse atomerőmű esete a vírussal](#) 2025/07/20 08:26
- [A Stuxnet sztori](#) 2025/07/20 08:26
- [A Supermicro történet](#) 2025/07/20 08:26

- [A Trans-Szibéria gázvezeték 1983-as robbanása](#) 2025/07/20 08:26
- [A Világ valódi csodái](#) 2025/07/20 08:26
- [Krétával és palatáblával a zsarolóvírus ellen](#) 2025/07/20 08:26
- [Xiongmai sztori](#) 2025/07/20 08:26

Kedves olvasóm! Ha már idáig eljutottál az olvasásban, talán joggal feltételezhetem, hogy nem volt teljesen érdektelen számodra ez a bejegyzés. Jaj, le ne ixelj még; nem pénzt akarok tarhálni.

Pusztán annyit kérek, hogy ha van olyan ismerősöd, akivel jót tudnál vitatkozni az itt leírtakról, vagy csak simán megosztanád vele, kérlek ne késlekedj!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, ne késlekedj és osszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszumban](#) található.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook oldal](#)t. Sajnos a Facebook valamilyen, előttem nem ismert okból nem engedi a blognak a „*passport*” nevet adni.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#).

2025/07/20 08:26

Források

damninteresting.com: [THE FAREWELL DOSSIER](#)

welivesecurity.com: [From sci-fi to Stuxnet: exploding gas pipelines and the Farewell Dossier](#)

Wikipedia: [Urengoy-Pomary-Uzhgorod pipeline](#)

Telegraph: [CIA plot led to huge blast in Siberian gas pipeline](#)

[2016](#), [történelem](#), [tech](#), [1983](#), [robbanás](#), [gázvezeték](#), [trójai](#), [érdekes történet](#), [hidegháború](#), [cyberwar](#), [USA](#), [CIA](#), [KGB](#), [Szovjetunió](#), [line x](#), [robbanás](#), [szoftver](#), [Trans Szibéria](#), [Urengoj](#), [Pomari](#), [Uzsgorod](#), [Anatoly Medetsky](#), [Farewell akta](#), [DST](#), [Vlagyimir Vetrov](#), [Gus Weiss](#), [NSC](#), [bevásárlólista](#), [NORAD](#), [Boeing](#), [baleset](#), [ne lopj](#)

Bejegyzésmegtekintések száma: 176

From:
<https://www.bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:
https://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:a_trans-sziberia_gazvezetek_1983-as_robbanasa&rev=1744728343

Last update: 2025/04/15 14:45

